

за цѣль-та. Ако чашто ся предлагашъ како цѣль, то быва защо-то отъ сички-тѣ сред-
ства пары-тѣ сл най приближено-то сред-
ство до цѣль-та, най вѣраво, сирѣчъ неложно
и непогрѣшишно, и чи нѣкакъ-си пары-
тѣ обемашъ все.

Отъ само себе си воистина пары-тѣ не
сл нищо, какъ-то и време-то; но съ тѣхъ
можемъ да си добываемъ хіляда пріятны чув-
ствованія.

А наше-то правило е това : *всякъ часъ требува или да ни произведе или да ни приготви оудоволствіе.*

Споредъ това правило, думамы на ра-
бошицы-тѣ : *глудяйте всякъ часъ да ви приготвлява оудоволствіе, спрѣть да ся претворява за васъ на пары;* а думамы на спяжатели-тѣ или имошны-тѣ люди : *правъти като всякъ часъ да ви пригнива оудо-
волствіе.*

Безъ да забравимъ обаче : 1° чи това по-
ученіе не може никога съвѣршенно да ся
изворши; 2° чи може чашто и работникъ-тѣ
да е благополученъ въ живоп-ѣтъ си кога
июще си готви оудоволствіе-то, и спяжа-
тель-тѣ да си готви оудоволствіе, хопя
оуже да го чувсипова.

Тако вси безъ изяшія, имошны-тѣ какъ-